

مردی برای تمام فصول

از دهه 1320 به این سو به ویژه به دنبال تاسیس حزب توده که از الگوی لنینی پیروی می کرد در ایران مبارزه سیاسی به سمت مبارزه حرفه ای و تشکیلاتی تغییر مسیر داد. تا پیش از آن به جز معدودی از موارد عموماً مبارزان سیاسی به طور تمام وقت و به صورت حرفه ای در عرصه سیاسی حضور نداشتند و فعالیت در عرصه های سیاسی در کنار زیست معمول آنها صورت می گرفت .

البته این شیوه مبارزه عمدتاً در میان جریانات مارکسیستی بیشتر رواج داشت . ولی از بعد از خرداد 1342 به تدریج جریانات دیگر هم به این نتیجه رسیدند که مبارزه تفننی پاسخگوی نیاز زمان نیست و برای نیل به نتیجه مطلوب باید زمان و انرژی بیشتری صرف امر سیاسی شود تا بتوان به نتیجه رسید .

گرچه همه تشکل های سیاسی در آن دوران ، این شیوه را انتخاب نکردند و به طور مثال جبهه ملی و نهضت آزادی که در دهه 1340 از جمله تشکل های مهم دوره بودند به همان سیاق سابق به مبارزه ادامه دادند ولی به هرصورت حضور در عرصه سیاسی از آن شکل تفننی خود نیز خارج شد .

محمد بسته نگار جزو مبارزان حرفه ای نبود ولی با این حال متعلق به نسلی بود که برای آنها مبارزه و تلاش در جهت بهبود شرایط سیاسی - اجتماعی تفنن محسوب نمی شد .

کسانی که با او از دور یا نزدیک آشنا بودند می دانند که او به رغم مبارز حرفه ای نبودن از بذل همه امکانات خود اعم از وقت و پول و از همه مهم تر آسایش و راحت خود و خانواده در راه پیشبرد اهداف آزادی خواهانه و عدالت گرایانه و در جهت آزادی و استقلال ایران هیچ گاه دریغ نکرد . و این در حالی بود که او سال ها درگیر بیماری بود و عاقبت نیز بیماری مهلک قند بود که او را از پای درآورد .

بسته نگار حتی در این دو سه سال آخر عمر که بیماری به شدت او را درگیر کرد و مجبور شد ساخت که در بستر بماند دست از فعالیت برنداشت ارتباطات وسیع او که تا پیش از شدت گرفتن بیماری با آمد و شد و دیار با دیگران و حضور در جلسات و مراسم صورت می گرفت بعد از بستری شدنش در خانه یا بیمارستان از طریق تلفن و یا پیام ، همچنان ادامه یافت .

او که در اوان جوانی و هنگامی که بیست و یکی دوسال بیشتر نداشت در ارتباط با فعالیت و عضویت در نهضت آزادی ایران بازداشت و محاکمه شد در دادگاه به سه سال زندان محکوم شد .

اوبعد از آزادی از زندان به مبارزه در کنار مرحوم مهندس بازرگان و آیت الله طالقانی ادامه داد و تا پیروزی انقلاب همواره در عرصه مبارزه حضور داشت . بسته نگار بعد از تشکیل «جمعیت ایرانی دفاع از آزادی و حقوق بشر» در سال 1356 به ان پیوست و از جمله اعضای فعال جمعیت مزبور بود .

فعالیت های بسته نگار بعد از پیروزی انقلاب نیز در جهت آزادی و عدالت تا پایان عمر او هیچ گاه قطع نشد . او در طول چهار دهه بعد از انقلاب تا هنگام چشم فرو بستن بر دنیا ضمن فعالیت فکری و فرهنگی و عضویت در هیات تحریریه و شورای نشریه ایران فردا در تشکل هایی همچون تلاشگران آزادی انتخابات، شورای فعالان ملی -مذهبی و... حضوری فعال و پرتلاش داشت .

منزل بسته نگار تا زمان درگذشت او مکانی همیشه آماده برای دوستان او جهت جمع شدن و برگزاری مراسم دعای کمیل یا تشکیل جلسات گفت و گو بود .

بسته نگار در 21 اسفند 1379 در حالی که در منزل خود میزبان عده ای از دوستان و همفکران خود بود بازداشت شد و نزدیک به یک سال را در زندان گذراند . با این وجود باز هم بعد از آزادی فعالیت های مصلحانه خود را ادامه داد.

بسته نگار از دوستان واران واقعی دکتر مصدق، آیت الله طالقانی، مهندس بازرگان و مهندس سبحانی بود . و چندین اثر پژوهشی و تحقیقی در خصوص تبیین دیدگاه های آنها تهیه و منتشر کرد .

کانال تلگرام ایران فردا